Cyan Magenta Yellow Black

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СУБОТА 12 липня 2003 року

№ 128 (3128)

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Національні інтереси — передусім

Ранкове засідання 11 липня

Президентський і парламентський законопроекти стосовно змін до Основного Закону направлятимуть до Конституційного Суду для висновків або автори законопроектів, або Голова Верховної Ради без голосування з цього питання в парламенті. За таку постанову ВР проголосували 400 народних депутатів із 444 зареєстрованих у залі.

Крім того, парламентському Комітетові з питань правової політики доручається до 15 жовтня цього року розробити законопроект про процедуру розгляду законопроектів про зміни до Конституції.

Затим голова Комітету з питань національної безпеки та оборони Георгій Крючков зачитав заяву Верховної Ради з приводу виконання американською стороною своїх зобов'язань за двосторонньою угодою про надання допомоги Україні в ліквідації стратегічної ядерної зброї. У заяві вказано, що американська сторона на порушення угоди від 25 жовтня 1993 року заявила про припинення фінансового забезпечення передбачених угодою заходів, насамперед подальших робіт зі створення на виробничому об'єднанні «Павлоградський хімічний завод» об'єкта ліквідації твердого ракетного палива.

(Закінчення на 2-й стор.).

Настав час позбутися болісного минулого

Ці слова Папи Івана Павла II лягли в основу спільної заяви президентів України і Польщі Леоніда Кучми та Олександра Квасневського. Її було проголошено учора в селі Павлівка на Волині під час відкриття пам'ятного знака «Скорботи та пам'яті».

Президенти обох держав закликали, щоб минуле не роз'єднувало народи, а об'єднувало, щоб творити нове майбутнє.

ЧИТАЄМО «ГОЛОС» РАЗОМ!

Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Польща в Україні пан Марек ЗЮЛКОВСКІ:

— Газету Верховної Ради України читаю уважно. Давав і сам інтерв'ю на сторінках парламентського видання.

Не називатиму позитиву «Голосу України». Скажу про те, що перериває, на мій погляд, газетну динаміку. Це великі статті народних депутатів. Вважаю, що такі фундаментальні виступи більше годяться для товстих політичних журналів.

НАМІРИ

Відновлять оберіг міста

Таке рішення прийняла сесія Рівненської ради. Річ у тім, що ще в 1770 році, коли місто потерпало від епідемії чуми та віспи, на пожертви городян було споруджено колону із зображенням Божої Матері, яка стала оберегом від цих страшних хвороб і місцевою святинею, однаково шанованою і католиками, і православними. З часом колона набула ще й статусу історичної пам'ятки, але у Великодню ніч з 21 на 22 квітня 1952 року була знесена і про подальшу її долю невідомо. Подейкують, ніби люди заховали її в одному з найближчих до Рівного сіл. Тож міська влада через ЗМІ звернулася з проханням поінформувати про її місцезнаходження. Тим часом, як сказав заступник начальника містобудування та архітектури Леонід Закревський, колона із зображенням Божої Матері буде встановлена до Дня незалежності України на тому самому місці, де й була раніше — в центрі міста, на розі вулиць 16 липня та Соборної. Це буде ще одним сюрпризом для рівненчан, які невдовзі святкуватимуть 720-річчя свого міста.

Олександра ЮРКОВА.

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

Гордієць Є. Я. (нар. 1952 р.)

«Хліб печуть» (1982 р.)

13 липня — День рибалки

Ви працюєте надійно, самовіддано і наполегливо

Щиро вітаю вас з професійним святом — Днем рибалки.

Рибне господарство України — важливий сектор економіки, сучасний індустріальний комплекс, що дає країні понад 100 найменувань цінних продуктів харчування з океанічної і прісноводної риби та інших дарів моря. Ваша праця — нелегка, а часом і небезпечна. Але і на морських просторах, і на внутрішніх водоймах, і на суші ви працюєте надійно, самовіддано і наполегливо, виявляєте творчий підхід до справи, ініціативу і наполегливість, щоб зробити стіл наших громадян багатшим і різноманітнішим.

Держава високо цінує вашу працю і робитиме все, щоб посилити підтримку галузі.

Ваше професійне свято вважають своїм також тисячі й тисячі любителів рибної ловлі, яким це заняття приносить радість і насолоду.

Бажаю працівникам рибного господарства нових трудових досягнень. Нехай люди, споживаючи плоди вашої праці, згадують вас добрим словом. Міцного здоров'я, щастя і благополуччя вам і вашим родинам.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Ні луски ні хвостика

У неділю країна відзначає День рибалки. Свято, вважає голова Держдепартаменту рибного господарства Сергій Алимов, який напередодні роздавав привітання, справді всенародне: ну хто хоча б раз у житті не посидів з вудкою на березі річки чи озера? Але навіть ті, хто ніколи не тримав у руках вудлища, все одно певною мірою причетні до цієї події. Та найбільше теплих слів було проголошено на адресу робітників галузі, завдяки старанню яких рибного дефіциту в майбутньому не очікується і на наших столах, як і раніше, з'являтиметься така необхідна для здорового способу життя продукція.

На думку Сергія Алимова, цінових сплесків на рибну продукцію не передбачається. В січні—травні цього року риби було виловлено 91,9 тис. тонн. І хоча це трохи менше, ніж за такий само період минулого року, фахівці списують зниження показників на замерзання морів торік узимку. Тому більшість рибодобувних підприємств розпочала свій промисел лише у квітні.

На прес-конференції чимало часу було відведено обговоренню проблем галузі, які, врешті-решт, зачіпають споживача. Голова Держдепартаменту закликав вжити кардинальних заходів у легалізації ринку риби. Майже 80 відсотків його перебуває в тіні. «Завозять скумбрію, заявляючи на кордоні ціну дві гривні за кілограм, а продають по десять», — поінформував Сергій Алимов. А вся чорна ікра, що реалізується в країні, — контрабанда, яка ввозиться на територію України без відповідного дозволу, видавати який і уповноважений Держдепартамент: «Ще жодна структура не взяла дозволу на ввезення чорної ікри». Департаменту довелося навіть звернутися до силових структур, щоб вони поклали край незаконним діям.

Але, гадаю, у неділю, піднімаючи келих, справжні рибалки не говоритимуть про сумне. Швидше, як заведено, побажають одне одному ні луски ні хвостика. А тим, хто в морі, додатково — сім футів під кілем!

Валерій ДРУЖЕНКО.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

Бригада потомственного рибалки Сергія Алексєєва (передова в об'єднаному рибогосподарському підприємстві Миколаївської області) за перше півріччя виловила понад 20 тонн риби.

На знімку: рибалки Володимир Скорогоратих, Сергій Совенко та Олег Сорока.

У НОМЕР

А довантажувалися цигарками

Польське підприємство, яке здійснює міжнародні перевезення вантажів, потрапило в поле зору співробітників УБОЗ УМВС України в Закарпатській області ще на початку року. Бо каміони цієї фірми чомусь везли товар із Греції в Польщу не найкоротшим шляхом, а через територію України. Тим паче що такі «гак» робили вони із товаром, який швидко псується, тобто з овочами і фруктами. Але це, як з'ясувалося, давало їм можливість довантажитися в Україні цигарками.

Днями закарпатські убозівці ще при в'їзді на територію митного поста «Ужгород» затримали каміон «Мерседес-Бенц» цієї фірми. Згідно із супровідними документами, він транспортував майже 20 тонн кавунів, закуплених у Греції за 2900 євро. І хоч вантажівка була опломбована, убозівці вирішили перевірити її вміст. І виявили під кавунами ще й контейнери, а в них — 350 ящиків із цигарками на півмільйона гривень.

Водій, автомобіль та вантаж затримано. Встановлюють осіб, що причетні до оборудки з підакцизним товаром, **повідомляє наш власний кореспондент Іван ГУДЗОВАТИЙ**.

Місто їде на поступки

На два дні миколаївські дороги спорожніли — страйкували водії практично всіх маршрутних таксі та автобусів. На зустрічі в міськвиконкомі ініціативна група страйкарів підтвердила свої вимоги, серед яких — підвищення вартості проїзду. Заступник міського голови Олександр Жежеруха запевнив, що на позачерговій сесії міськради, що відбудеться 14 липня, питання про запровадження нових розцінок буде вирішено позитивно. Проїзд у маршрутках подорожчає на 10—15 копійок. Водії на лінії вже вийшли, однак конфлікт не вичерпано, **повідомляє наш власний кореспондент Олена ІВАШКО**.

Російський священик виявився нашим дезертиром

До Чернівецького слідчого ізолятора доставлено священнослужителя Брянської єпархії. Він виявився Русланом Тирпаком, якого за дезертирство з лав української армії подала в розшук військова прокуратура Чернівецького гарнізону. Призваний 1995 року юнак проходив службу в Сторожинці Чернівецької області. Щоправда, недовго, бо самовільно залишив медичну частину, де лікувався. Невдовзі дезертир виїхав до Росії, де перехвувався в чоловічому монастирі на Брянщині, а після одруження служив в церкві Святого Миколая в місті Севськ. Горе-священика затримали, коли він приїхав в Україну, **повідомляє наш власний кореспондент Сергій СУЛИМА**.

РЕАЛІЇ

Як прем'єр ціни знизив

Ажіотажний попит на борошно, крупи, макаронні вироби, цукор, як і раніше, значно перевищує попит. Підвищення цін, проте, не послаблює купівельну активність. Народ у багатьох регіонах продовжує запасатися продуктами тривалого зберігання, що, власне, також провокує зростання цін.

На високому офіційному рівні намагаються контролювати соціально небезпечну ситуацію. А Леонід Кучма під час відвідання Чернігівської області навіть назвав підвищення цін на зерно бандитизмом, запевнивши, що сьогодні в Держрезерві є запаси зерна на чотири місяці. На його думку, те, що відбувається, — безгосподарність чиновників, якою скористалися непорядні люди... Тут мають працювати закон і правоохоронні органи («Інтерфакс-Україна»).

Тим часом пощастило мешканцям Білої Церкви (Київська область). Прем'єр-міністр Віктор Янукович, який заїхав сюди у рамках вояжу регіонами України, «знизив» ціни на місцевому продовольчому ринку.

(Закінчення на 2-й стор.).

СЬОГОДНІ ЧИТАЙТЕ:

Дію фіксованого сільськогосподарського податку продовжено до кінця 2009 року

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Уміння вибачити — фундамент кращого майбутнього

Вечірнє засідання 10 липня

Верховна Рада схвалила українсько-польську парламентську заяву у зв'язку з 60-річчям Волинської трагедії. У ній відзначається, що події на Волині 1943—1944 років були трагедією для обох народів —польського та українського. «Трагедії поляків, яких убивали та виганяли з місць їхнього проживання збройні формування українців, супроводжували рівно ж страждання українського мирного населення — жертв польських збройних акцій», — йдеться в документі й закликається до «поєднання наших народів в ім'я майбутнього, в ім'я спільної мети». «Нехай уміння вибачити стане фундаментом кращого майбутнього, добросусідства й українсько-польської дружби», — наголошується в заяві.

Під час великої перерви Голова Верховної Ради України Володимир Литвин іще раз переговорив по телефону з Маршалком Сейму Польщі Мареком Боровським. Керівник польського парламенту знову сказав, що цей варіант —компромісний і що польська сторона голосуватиме саме за цей документ. А за домовленістю заяви мають прийматися синхронно українським та польським парламентами в однаковій редакції. Після невеликої дискусії за спільну українсько-польську заяву проголосували 227 народних депутатів.

Однак проект парламентської постанови стосовно ситуації в АПК узгодити не вдалося — він набрав лише 113 голосів. Підійшовши до кульмінаційного моменту — направлення на експертизу до Конституційного Суду проектів конституційних змін про політреформу — події в сесійній залі розгорталися за вже звичним сценарієм. Глава парламенту знову поставив на голосування пропозицію голови регламентного комітету ВР Валентина Матвєєва (КПУ) про таємне голосування та проект постанови Анатолія Матвієнка (БЮТ), якою передбачалося доручити Голові ВР передати до КС обидва законопроекти без голосування, але за них проголосували лише 210 депутатів. Опозиція знову оточила трибуну, а Володимир Литвин перейшов до голосування за порядком денним. І за вечір парламент прийняв загалом майже 40 законів.

Серед найрезонансніших — зміни до деяких соціальних законів. Зокрема, Закон «Про наукову та науково-технічну діяльність» доповнено новими статтями, які встановлюють перелік посад наукових та науково-педагогічних працівників, яким призначається пенсія за цим законом, визначається, які види діяльності зараховуються до стажу наукової роботи, пропонується зараховувати до такого стажу час навчання в аспірантурі та ад'юнктурі незалежно від форми навчання. Закон про статус ветеранів війни надає інвалідам війни право (раз на два роки) замість путівки до санаторію, профілакторію або будинку відпочинку, отримувати грошову компенсацію. Ще дві схвалені зміни до Закону «Про пенсійне забезпечення» передбачають зараховувати стаж роботи в інфекційних та психіатричних лікарнях або відділеннях до стажу роботи в подвійному розмірі. Також доповнити перелік професій у металургійній галузі, які даватимуть право на пенсію незалежно від віку після 20-річної роботи. Зміни до Закону «Про відпустки» надають можливість чоловікам, у разі усиновлення новонароджених дітей, отримати відпустку на тих само умовах, що й відпустку у зв'язку з вагітністю та пологами. А після усиновлення дитини обома батьками відпустка надається одному з батьків за їх розсудом.

На вечірньому засіданні парламент також прийняв закони про порядок обрання на посаду та звільнення суддів Верховного Суду, про соціальну адаптацію осіб, які відбували покарання у вигляді позбавлення волі, про представництво України за кордоном, про організацію гастрольної діяльності, про похоронну справу, затвердив програми розвитку малих міст і підтримки молоді та інші. А голосування стосовно проектів Цивільного процесуального та Кримінального процесуального кодексів України перенесено на наступну сесію — на вересень.

Юліана ШЕВЧУК.

Національні інтереси — передусім

Ранкове засідання 11 липня

(Початок на 1-й стор.).

«Звертає на себе увагу та обставина, — йдеться в заяві, — що на цей крок американська сторона пішла після того, як в Україні було знищено всі шахтно-пускові установки, розібрані і в присутності інспекторів США ліквідовано всі елементи міжконтинентальних балістичних ракет РС-22, що підлягають заліку за Договором про стратегічні наступальні озброєння (крім корпусів ракетних двигунів)». Американська сторона, зазначено в документі, «фактично відмовилася від подальшої співпраці, від виконання своїх зобов'язань. Звернення керівників Міністерства оборони, Національного космічного агентства, представників Міністерства закордонних справ, навіть Президента України до державних органів США, на жаль, не знайшли позитивного відгуку». «На наш погляд, — йдеться в заяві, — це не узгоджується із засадами стратегічного партнерства у відносинах між Україною і США, про вірність яким не раз заявляли високопоставлені урядовці Сполучених Штатів. Зважаючи на викладене, Верховна Рада України звертається до Конгресу США із закликом вплинути на відповідні державні органи Сполучених Штатів Америки з тим, щоб раніше досягнуті домовленості у справі ліквідації стратегічного ядерної зброї були виконані».

У виступах народні депутати — перший посол України у США Олег Білорус, відомі правозахисники Борис Олійник, Левко Лук'яненко закликали колег дбати про національний інтерес, а тому рішуче засудити дії американської сторони та підтримати текст заяви. За її схвалення проголосувало 279 депутатів.

Після цього робота сесії увійшла в досить спокійне робоче русло. Так, 309 депутатів підтримали проект постанови про «День уряду» в грудні 2003 року (про соціальний захист ветеранів праці). Не було серйозних заперечень і до проекту закону про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень, проект набрав 267 голосів. Схвально (370 голосів «за») сприйнято проект закону про внесення змін до Земельного кодексу (стосовно надання та вилучення земельних ділянок), а також проект закону про внесення змін до закону «Про попереднє ув'язнення» та до Кримінально-процесуального кодексу України (друге читання).

Позиції знову розійшлися з приводу окремих положень проекту закону про рекламу. Обговорення низки поправок привело, зрештою, до консенсусу, і проект набрав 311 схвальних голосів.

Наступний проект закону — про державний (фінансовий) контроль за декларуванням доходів осіб, уповноважених на виконання функцій держави та їх витратами, — депутати заблокували. Що дало привід голові профільного комітету Володимиру Стретовичу зробити закид колегам у побоюванні стосовно неприйнятного для них контролю за власними доходами.

Зате активну підтримку (аж 353 голоси) одержав проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань мисливського господарства та полювання, охорони, використання і відтворення тваринного світу. На доопрацювання та наступний повторний розгляд відправлено проекти двох законів — про охоронну діяльність та про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону «Про охоронну діяльність».

Проект закону про внесення змін до Закону «Про туризм» набрав 374 голоси. А проект закону про рентні платежі на нафту і природний газ було знято з обговорення.

Затим сесія перейшла до повторного розгляду законів з пропозиціями Президента України. Про результати їх достатньо бурхливого обговорення — у наступній подачі.

Іван ДМИТРЕНКО.

Голова Верховної Ради Володимир Литвин закрив третю сесію парламенту четвертого скликання. Виступ Голови ВР буде опубліковано в наступному номері газети.

Постанова Верховної Ради України

Про деякі питання порядку підготовки законопроектів про внесення змін до Конституції України до розгляду Верховною Радою України

Відповідно до статей 85 і 159 Конституції України та у зв'язку з Рішенням Конституційного Суду України від 9 червня 1998 року у справі щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 158 та статті 159 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

1. Встановити, що:

законопроект про внесення змін до Конституції України вважається поданим до Верховної Ради України і включеним до порядку денного чергової сесії Верховної Ради України за умови внесення його належним суб'єктом права законодавчої ініціативи, зазначеним у статтях 154, 156 Конституції України;

зареєстрований законопроект про внесення змін до Конституції України невідкладно направляється суб'єктом права законодавчої ініціативи, який подав цей законопроект до Верховної Ради України, або Головою Верховної Ради України до Конституційного Суду України для надання висновку щодо відповідності його тексту вимогам статей 157 і 158 Конституції України;

Голова Верховної Ради України направляє зареєстрований законопроект про внесення змін до Конституції України до комітету Верховної Ради України, до відання якого належать питання конституційних актів, а також організовує здійснення інших заходів з метою підготовки цього законопроекту для розгляду Верховною Радою України;

законопроект про внесення змін до Конституції України, інші матеріали щодо цього законопроекту відповідно до статті 89 Конституції України попередньо готуються комітетом Верховної Ради України, до відання якого належать питання конституційних актів, і законопроект розглядається Верховною Радою України за наявності висновку Конституційного Суду України щодо відповідності його тексту вимогам статей 157 і 158 Конституції України.

2. Доручити Комітету Верховної Ради України з питань правової політики розробити до 15 жовтня 2003 року законопроект щодо процедури розгляду законопроектів про внесення змін до Конституції України з урахуванням Рішення Конституційного Суду України від 9 червня 1998 року у справі щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 158 та статті 159 Конституції України.

3. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування і діє до набрання чинності законом про процедуру розгляду законопроектів про внесення змін до Конституції України.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 11 липня 2003 року, № 1116-IV.

Як прем'єр ціни знизив

(Початок на 1-й стор.).

Перед прибуттям високого гостя місцева влада провела вольове зниження цін. У результаті, приміром, кілограм цукру, що коштував напередодні 4 гривні, вранці довелося продавати по 3,5 грн., а безпосередньо перед приїздом прем'єра — по 3 грн. Аналогічно подешевшали борошно і гречка, цим негайно скористалися споживачі.

У Черкаській області міліція, очевидно, навчена досвідом відвідання прем'єром Київської області, працювала оперативніше: просто розганяла з насиджених місць придорожніх торговців по шляху прямування кортежу.

Неспокійно цього тижня було і в Києві. В середу під стінами парламенту зібралося майже чотири тисячі осіб, які вимагали не підвищувати ціни на хліб і покарати винних, зокрема зняти міністра економіки. Народні депутати тим часом дали добро Кабміну на імпорт двох мільйонів зерна на пільгових умовах.

Валерій ДРУЖЕНКО.

ФОТОФАКТ

Представники Всеукраїнської Чорнобильської народної партії провели мітинги біля приміщень Міністерства юстиції та адміністрації Президента з вимогою відставки керівництва Мін'юсту.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Ухилитися від атестації не вийшло

Учора Конституційний Суд України визнав положення постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про проведення атестації державних службовців», яка передбачає проведення один раз на три роки атестації держслужбовців такими, що відповідають Основному Закону. Зокрема, КС зазначив, що ця постанова не встановлює додаткових підстав для припинення державної служби у разі визнання державного службовця таким, що не відповідає обійманій посаді, не порушує гарантій захисту громадян від незаконного звільнення з роботи і не суперечить частині шостій статті 43 Конституції України. Водночас КС України своєю ухвалою припинив конституційне провадження у справі щодо конституційності положень указу Президента України «Про чергові заходи щодо дальшого здійснення адміністративної реформи в Україні» від 29 травня 2001 року № 345 стосовно запровадження посад державних секретарів.

Наталія ХОМЕНКО.

Відпочинок для суходольців

Сто дітей із Суходольська, котрі перенесли вірусний гепатит, пройдуть літнє оздоровлення. Відпочиватимуть школярі за рахунок бюджетних коштів Харківщини в таборі «Алмаз» Вовчанського району. Ще 357 молодших суходольців, які проживають поза межами ураження, частину літа проведуть у краснодонському таборі «Молода Гвардія» та в оздоровчих закладах Донецької та Запорізької областей за рахунок бюджетів цих регіонів. Відпочинок дітей у краснодонських таборах пообіцяв профінансувати Держкомітет України у справах сім'ї та молоді, для двохсот дітей за путівки заплатить державне підприємство «Краснодонвугілля».

Алла АНТИПОВА.

У Брюсселі стурбовані новим законом

Європейський союз та Міжнародна федерація журналістів висловлюють занепокоєння можливими негативними наслідками для свободи слова в нашій країні через збільшення повноважень Служби безпеки України, повідомляє Бі-бі-сі. Оновлене нещодавно законодавство забороняє журналістам оприлюднювати інформацію, що є конфіденційною і є власністю держави (при цьому закон не дає визначення, що таке конфіденційна інформація). СБУ отримала право затримувати журналістів для складення протоколів у разі використання ними конфіденційної інформації.

Міжнародна федерація журналістів рішуче засудила новий закон, сказавши, що він надає службам безпеки виключні права розслідувати журналістські джерела інформації. Президент федерації назвав це поверненням до минулого і порушенням Угоди про партнерство і співробітництво між Україною та ЄС. А речник Євросоюзу Дієго де Охеда заявив: «Якщо цей закон буде таким жорстким та надмірним, як він нині, і буде дозволяти таке втручання, я переконаний, що Євросоюз реагуватиме відповідним чином».

Служба безпеки України зі свого боку твердить, що прийнятий закон є суто технічним і закріплює ті положення, що вже існують. Заступник голови СБУ Володимир Пристайко заявив, що нічого нового в цьому законі немає, і що прийнятий документ лише вносить зміни та доповнення до семи чинних законів України: мовляв, Держкомітет державної таємниці було розформовано, а його повноваження передано СБУ, тому треба було внести певні зміни.

Облога залізничними коліями

Депутати Вишневої міської Ради та мешканці міста занепокоєні планами «Укрзалізниці» стосовно будівництва між великою окружною дорогою та Вишневим велетенського залізничного вузла. Залізничники вже надіслали до урядовців відповідні проекти з проханням передати у власність «Укрзалізниці» згадану ділянку землі.

На переконання мешканців Вишневого, якщо впритул до міста побудують відстійник для потягів на кшталт ДВРЗ (а за планами відстань від колій до будинків становитиме майже... 100 метрів), то значно погіршиться екологія, не кажучи вже про шум, сміття тощо. До речі, у промисловій зоні міста розташовано кілька підприємств із шкідливими викидами.

«Парламентарії вже проголосували відповідний запит до міністра транспорту та виконувача обов'язків міністра екології щодо загрози виникнення екологічної катастрофи, — ділиться народний депутат від Ірпінського та Києво-Святошинського виборчого округу №95 Євген Жовтяк. — Якщо на полі звести технічну станцію, то про розвиток Вишневого та його інфраструктури у бік столиці можна забути».

«Мало того, що думкою територіальної громади і місцевої влади ніхто не поцікавився — все робиться потай і крадькома», — йдеться у листі депутатів міськради, які обіцяють використати весь «арсенал офіційних і емоційних контрзаходів» проти планів залізничників.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Вишневе Київської області.

На прощу до Зарваниці

Сьогодні, у день святих Петра і Павла, розпочинається Всеукраїнська молодіжна проща до Чудотворної ікони Зарваницької Божої матері. Передбачається, що вона збере до восьми тисяч паломників. Цього року проща проходить під гаслом: «Ось мати твоя!». Дорогою прочани заходитимуть у церкви, а ночуватимуть у наметових містечках, школах. Такі акції для молоді вже стали традиційними, а в серпні відбудеться Всеукраїнська проща для дорослих.

Зарваниця для християн — святе місце. Прощі тут відбувалися сотні років тому, люди йшли за тисячі кілометрів, щоб поклонитися Чудотворній іконі.

Марта ЛІТИНСЬКА.

Тернопільська область.

Пірати б'ють рекорди

Загальна кількість незаконно виготовлених і проданих компакт-дисків перевищила минулого року 1 мільярд. Це — новий рекорд. У звіті, оприлюдненому Міжнародною федерацією фонографічної індустрії, наголошено: два з кожних п'яти проданих компакт-дисків або касет виготовлені незаконно. У складеному федерацією списку з десяти країн, в яких потрібно докладати пріоритетних зусиль для подолання такого «піратства», — Україна, Росія, Польща, Іспанія, три азійські і три латиноамериканські держави.

«Голос України» на Волині

РЕГІОН

Якщо подивитися на карту України, то у лівому верхньому куточку розташувалася Волинська область, яка межує з Польщею та Білоруссю. Ліси, озера, річки, болота — неповторні пейзажі не тільки милують душу, а й змушують замислитися над цінністю життя. Можливо, саме тому волиняни у своїй суті — природні філософи. У чому могли переконатися працівники газети «Голос України», коли з волинянами говорили...

(Закінчення. Початок у номері за 9 липня.)

...про газету

А ввечері у Народному домі «Просвіта» газетярі на чолі з головним редактором «ГУ» Анатолієм Горловим спілкувалися з лучанами. Під час кількагодинної зустрічі порушувався ряд проблем, хоча, що нас дещо здивувало, ми почули чимало думок про своє видання. Але про це трохи пізніше, бо волиняни зачіпали низку загальнодержавних проблем.

Зокрема, депутат обласної ради Володимир Банада говорив про необхідність не просто реабілітації ОУН-УПА, а про надання бійцям Української повстанської армії статусу ветеранів війни. Хоча таке рішення обласна рада прийняла давно. Зауважимо, в залі були й ветерани Радянської Армії, але жоден з них не заперечував проти цього. Понад те, повністю підтримали таку думку.

А заступник голови обласної організації Української народної партії Сергій Годлевський висловив побажання, шоб журналісти, не тільки «Голосу України», сприяли виробленню національної ідеї, що допомогла б згуртувати українську спільноту в єдиний народ, який би чітко міг визначити свої цілі й завдання.

Далі розмова торкнулася нашої повсякденної роботи. Зокрема, голова обласної ради ветеранів війни Микола Капітоненко запропонував нам більше уваги приділити розповідям про життя колишніх фронтовиків. Адже багатьом з них доводиться у цей непростий час доволі нелегко. На його думку, про ветеранів згадують лише під час виборів, а їм хотілося б поділитися з молоддю не тільки спогадами, а й досвідом.

У свою чергу, ми розповіли про плани, про те, що колектив «Голосу України» робив і робить, щоб бути не тільки цікавим для читачів, а й транслювати їхні думки, доносити і до широкого загалу, і до керівництва нашої держави.

Передплатники з Волині, які брали участь у лотереї, на тій же зустрічі отримали призи від «Голосу України». Щасливчики: Сергій Годлевський, який виграв фотоапарат і книги, Аліна Шпак (жіночий годинник) та Ігор Гудзь, якому дістався набір одеколону, — одержали свої призи з рук головного редактора газети.

А представники домобудівного комбінату та Волинської філії банку «Аваль» передали голові обласної ради ветеранів Миколі Капітоненку для вручення ветеранам війни та праці 50 квитанцій на передплату «Голосу України» на півріччя.

...про Колодяжне

Побувати на Волині і не відвідати Колодяжне — це було б непростимо. Саме в цьому селі Леся Українка провела своє дитинство, отримала перші уроки духовності. «Лісова пісня», її найкращий твір, народилася саме тут.

Отож ми недовго роздумували і звернули з траси Ковель—Луцьк у сільську ошатну вуличку, яка веде до садиби-музею нашої видатної поетеси. Спокій, вічність відчуваєш у будинку, який зберігає атмосферу Лесиного життя.

Але зараз хотілося б сказати не про це. Ми вже розмовляли з працівниками музею про їхні проблеми, бо, чого гріха таїти, поки що на культуру, її розвиток виділяються крихти. Тож як треба любити свою справу, щоб не кинути її! І раптом з'ясувалося: за 6 кілометрів від Колодяжного проходить газопровід, а село не газифіковане!

Мабуть, усе-таки нам усім — і не тільки державі — треба дбати про такі заповідні куточки нашої Батьківщини. Вони повинні слугувати справі виховання прийдешніх поколінь, щоб не забували, хто вони і чиї діти. Будемо сподіватися, до думки жителів Колодяжного прислухаються. І в області, і в столиці.

Житель Луцька, ветеран війни та праці Георгій Морохов завжди знаходить у нашій газеті щось цікаве для себе. А тому вже багато років передплачує «Голос України».

...про події на Волині у 1943-1945 роках

Тема українсько-польського протистояння під час другої світової війни поставала під час нашої поїздки постійно. Як відомо, цього літа виповнюється 60 років трагедії багатьох волинських родин. Жителів краю непокоїть те, що наші сусіди намагаються звинувачувати передовсім українців у цьому кровопролитному конфлікті. А тим часом ще живі свідки цих подій. І не все так однозначно, як хотілося б це показати декому з істориків та політиків у сусідній країні.

Про це нам казали під час зустрічей і студенти Волинського державного університету імені Лесі Українки, і жителі обласного центру.

Не обминув цієї теми також голова обласної державної адміністрації Анатолій Француз.

— Ми провели в області ряд наукових конференцій, на яких історики аналізували те, що відбувалося під час другої світової війни на Волині. Ми переконані: треба провести спільний молебень за упокій душ усіх загиблих. Тим більше, що сьогодні в нас склалися прекрасні відносини, які нічим не варто псувати. Особливо минулим. Думаю, найкращим пам'ятником жертвам того протистояння буде сад дружби, який ми закладемо в Ковельському районі. Крім того, закладемо камінь під майбутній пам'ятник, а ще — поставимо капличку. Сьогодні нікого не треба звинувачувати, а повторити слідом за іншими: прощаємо і просимо прощення!

Що й казати, тема ця, справді, надто болюча і продовжує відлунювати в серцях багатьох людей. Нам довелося зустрічатися з тими, хто втратив рідню у цьому протистоянні. Однак, як стверджували наші співрозмовники, зла вони не тримають. І повторюють уже сказане: «Прощаємо і просимо прощення!» Бо і ті, в кого стріляли, і ті, хто стріляв, — жертви. Жертви великої війни, яку затіяли не українці і не поляки. Тож, напевне, над цим і варто міркувати сьогодні, щоб минуле не ятрило душу і не заважало жити.

...про статистику

На Волині нам відкрився невеликий життєвий парадокс. А якщо бути зовсім точним, то в Шацьку. Тому повернемося до початку нашої розповіді про волинську мандрівку «голосоукраїнців». Леонід Кислюк, голова Шацької районної ради, порадував нас ще однією інформацією: виявляється, мешканці району в останні роки збільшили будівництво власного житла. І не тільки. З кожним роком зростає кількість автомобілів у власному користуванні.

— Парадокс, але факт, — усміхнувся голова райради. — А ми кажемо на кожному кроці, що в людей низький рівень життя. Може, це наша статистика недосконала і не враховує змін, які відбуваються в суспільстві?

Ми не знали, що й сказати, бо неодноразово писали про злиденне життя наших співвітчизників. Посилалися на статистичні дані, за якими половина наших громадян живе за межею бідності. Тільки ніхто, виявляється, не знає, яка ця межа.

...про спорт

І не тільки говорили, а й у заключний день свого перебування на Волині вийшли на майданчик спортивного залу місцевої дитячої спортивної школи. Причому, не вперше. Ще під час днів «Голосу України» у 2000 році команда нашої газети взяла участь у турнірі з міні-футболу. От і цього разу ми вирішили не порушувати традиції і позмагатися з волинянами на спортивному майданчику. Додавши до міні-футболу ще й волейбол. Бо, як з'ясувалося, голова Волинської облдержадміністрації, Герой України Анатолій Француз у непоганій спортивній формі. А для того, щоб її підтримувати, щопонеділка залучає до занять спортом ще й керівників управлінь облдержадміністрації, своїх заступників, голів райдержадміністрацій. Отож свої команди на волейбольний майданчик вивели Анатолій Француз та головний редактор газети «Голос України» Анатолій Горлов. Згодом у гру вступили футболісти. Разом з командами облдержадміністрації та парламентської газети в турнірі взяли участь команди місцевих журналістів, ядро якої складали працівники обласного телебачення, та обласної державної податкової адміністрації.

Зрозуміло, були переможці, були й переможені, але без нагород не залишився ніхто. Бо, як відомо, в таких спортивних змаганнях перемагає дружба.

Сергій ДЕМСЬКИЙ,
Володимир КОРОЛЮК.
Фото Богдана МАСЛЯНИКА.

Село Колодяжне — колиска творчості Лесі Українки. Тут свято бережуть пам'ять про видатну землячку. У садибі-музеї завжди людно. У цій кімнаті маленька Леся радо виконувала музичні твори.

У футбол грають і журналісти: момент зустрічі команди парламентської газети та місцевих майстрів пера.

Капітани команд — головний редактор «Голосу України» Анатолій Горлов (*ліворуч*) та голова Волинської облдержадміністрації Анатолій Француз — задоволені: спортивний турнір видався на славу.

Відкриття змагань. Вихованці місцевої школи спортивного танцю демонструють свою майстерність.

У НОМЕР

Відкритий лист
Президентові України Л. Кучмі

І без хліба, і без ліків?

Київська організація Національної Спілки журналістів налічує майже 800 ветеранів преси, радіо та телебачення. Більшість із них отримує жалюгідні пенсії, які не забезпечують, як відомо, навіть прожиткового мінімуму. Зростання цін на харчові продукти боляче вдарило по пенсіонерах, вони просто не знають, як виживати.

Та раптом ще одна загроза, ще одне рішення Верховної Ради, яке остаточно доб'є тих, хто ще сподівається на поліпшення свого соціального становища. Йдеться про закон України «Про внесення змін до Закону України «Про податок на додану вартість», за який, не врахувавши негативних наслідків такого рішення, 19 червня 2003 року проголосував 321 народний депутат. Згідно з ним з 1 січня 2004 року вводиться ставка ПДВ на лікарські засоби та вироби медичного призначення у розмірі 17 відсотків.

Якщо враховувати тенденції нашого шаленого ринку, то легко прогнозувати збільшення цін не на 17 відсотків... А це буде крахом насамперед для дешевих ліків, які виготовляють українські заводи. Виходить, що пенсіонер не зможе навіть валідол купити... Адже пільги, які нібито надавалися пенсіонерам на купівлю медпрепаратів, насправді існують лише на папері.

Шановний Леоніде Даниловичу!

Закон, який Вам поклали на підпис, може бути для наших пенсіонерів і навіть для багатьох працюючих своєрідним Чорнобилем, бо боронитися від нього ми вже не зможемо. Якщо народні депутати, яких ми обирали для захисту наших прав, з надією на краще життя, так легковажно поставилися до долі мільйонів пенсіонерів, до бідних людей, то єдина надія на Вас, гаранта, що Ви не поставите підпис під законом, який гарантує літнім людям новий голодомор — тепер уже на ліки.

Валентина ЗДАНЕВИЧ,
Благодійний фонд «Ветеран преси»;
Павло ОРЛЕНКО,
заслужений журналіст України;
Ігор ЗАСЄДА,
голова Київської організації НСЖ України,
заслужений журналіст України;
Олександр КИЯНИЧЕНКО,
ветеран війни;
Інна АНДРІЙЧЕНКО,
Євген КРАВЧЕНКО,
Юлій САФОНОВ
та ще 57 підписів.

Юна чернівчанка стала другою на дитячому Євробаченні

11-річна чернівчанка Людмила Варгоцька виборола друге місце на дитячому Євробаченні у Польщі. Участь у цьогорічному конкурсі брали 12 країн Європи, послухати юних співаків щодня збиралося шість—сім тисяч глядачів. Людмилу Варгоцьку, яка займається у класі Оксани Кирилюк, організатори Євробачення запросили після того, як вона виборола третє місце на міжнародному дитячому фестивалі у польському місті Конін.

Спеціально для Євробачення Оксана Кирилюк написала пісню «На біс», після виконання якої Людмилу викликали на біс щонайменше тричі, адже кілька куплетів та приспів вона заспівала польською.

Наша була однією із наймолодших учасниць на конкурсі, в якому дозволено виступати дітям до 16 років. Як і у дорослому Євробаченні, кожна країна-учасниця має свого представника в журі, котрий не має права оцінювати свого артиста.

Перше місце посів співак із Польщі, але талановита буковиночка з цього приводу не сумує, адже вважає, що виступила краще, ніж Олександр Пономарьов у Ризі.

Творчий злет Людмилка Варгоцька, котра співає з трьох років, розпочала з диплома на конкурсі «Дністрові соловейки-2002», потім завоювала гран-прі на «Чернівецькій родзинці» та посіла перше місце на четвертому обласному фестивалі «Буковинська зіронька-2002». І ось друге місце у престижному Євробаченні.

Сергій СУЛИМА.

Прикарпаття прийматиме поляків

На Прикарпатті у вересні відбудеться нарада-семінар, присвячена проблемам розвитку регіонального співробітництва України та Польщі. Про це повідомив голова облдержадміністрації Михайло Вишиванюк, повернувшись із VI економічного форуму «Україна — Польща», що проходив в Одесі і підбив підсумки співпраці цих двох країн, а також накреслив шляхи подальшого розвитку стратегічного партнерства між ними. Очікується, що наступний, сьомий, економічний форум, в якому візьме участь майже тисяча делегатів, відбудеться на Прикарпатті. А найближчим часом область готується до обміну делегацій, адже Івано-Франківщина підписала три угоди про співпрацю з польськими воєводствами.

Спільні капіталовкладення мають оживити аграрну та туристичну галузі. А угода з Підкарпатським воєводством дає Івано-Франківщині можливість мати свого речника у складі представництва Польщі в Раді Європи у Брюсселі.

Наразі співпраця з поляками в області має таке вираження. На Івано-Франківщині працюють 93 спільні українсько-польські підприємства, річний товарооборот яких становить 65 мільйонів доларів. Кожний район має угоди з територіями Польщі. А найкращі доробки в плані співробітництва, за словами голови, має місто Коломия, Тисменицький та Богородчанський райони.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

▼

У Луцьку розпочав роботу власний кореспондент газети «Голос України» по Волинській області Микола Якименко. Телефон корпункту — 4-71-95

ГЛОБУС

«Коли французи довго не виходять на демонстрації, їм стає нудно»

Наступного понеділка Французька Республіка відзначатиме національне свято — День узяття Бастилії. З цього штурму 14 липня 1789 року почалася Велика французька революція. Революційність досі вважається однією з особливостей французької нації, і саме з роздумів про це розпочалося інтерв'ю «ГУ» з послом Франції паном ***Філіпом де СЮРЕМЕНОМ.***

— Пане посол, чи не є загальновідома французька революційність дещо зайвою сьогодні: в умовах високого рівня життя у вашій країні, непохитності демократичних засад, високого ступеня захисту прав людини?

— Революційні традиції справді властиві Франції, але я сказав би, що нині вони, скоріш, є «сувеніром» із минулого. Щиро вас запевняю: дата 14 липня не викликає в умах французів згадок про революцію. Звісно, взяття і руйнація Бастилії були, так би мовити, одним із святкових моментів тих подій. Але під час нинішніх торжеств ніхто про революцію не думає. 14 липня для нас — патріотичне свято, яке дуже цінуємо: адже нинішня демократична система — прямий результат тих подій. І, можливо, небагато національних свят можуть зрівнятися з нашим за його веселим характером. Адже проходить воно в середині літа, в сезон відпусток, тому заходи такі багатолюдні.

— Ви кажете, що революційність французів стала, скоріш, надбанням минулого. Але часті страйки, демонстрації протесту — чи це не сучасний вияв цієї риси?

— Так, можливо, французам більше, ніж іншим народам, властива пристрасть до страйків. Так було завжди. Можливо, це дещо дивує іноземців... Але я не перебільшував би значення цього явища. Гадаю, тут можна бачити передусім вияв колективного невдоволення, розчарування, побоювання — як це у випадку з пенсійною реформою. Або ж спосіб вираження політичних поглядів: такими були демонстрації протесту проти можливої перемоги на президентських виборах пана Ле Пена. Йдеться про невід'ємну частину французького життя. Італійці, до речі, коли кажуть про французів, часто вживають вираз «фурія францезе» — тобто французьке божевілля, буйство, нестримання. Коли французи довго не виходять на демонстрації, їм стає нудно. Втім, сьогодні у Франції нудьгувати не доводиться.

— Як ви ставитеся до відомого твердження: французи люблять революції, але ненавидять реформи?

— Певною мірою це має сенс — у Франції позитивні зміни відбуваються скачками. Скажімо, в наших сусідів британців усе йде більш плавно і послідовно. Але, повертаючись до революційності, хотів би зазначити: те, чого домагаються або що хвилює французів, так чи інакше непокоїть інші європейські нації, наших сусідів. Перед громадською думкою тих країн постають, по суті, ті самі питання. Просто французи

люблять видовищність.

— Ваша країна нерідко стає порушником спокою в деяких міжнародних питаннях. Зокрема, вона вже має імідж опонента Сполучених Штатів у тім, що стосується впливу і ролі США в Європі...

— Я вважаю недоречним розглядати Францію як якогось традиційного противника чи суперника США. Звісно, після читання деяких американських газет така думка може скластися. Але ми переконані, що в особі США маємо давнього і надійного партнера. Франція усвідомлює, чим зобов'язана США в контексті двох світових воєн, а США не забули роль Франції у здобутті їх незалежності. Франція, як і багато інших європейських країн, поділяє зі Сполученими Штатами одні й ті самі цінності, і жодних системних суперечностей у Парижа і Вашингтона немає. Справді, були певні розбіжності в іракському питанні. США сьогодні — це нечувана за військовою могутністю держава, але ця могутність накладає на них і велику відповідальність. Як можна зрозуміти, США у своїй діяльності нерідко керуються критеріями ефективності, тоді як у Європі передусім приділяють увагу законності дій на міжнародній арені. Треба, щоб ці два підходи були зрівноважені.

— Наскільки негативним чинником для створення об'єднаної Європи був розкол, що мав місце серед країн Євросоюзу в іракському питанні?

— Європа завжди розвивалася від кризи до кризи. Бували напружені відносини між країнами або групами країн, але це нормальний процес європейського будівництва. Важливо, що відбувається він без будь-якої гегемонії з боку тієї чи держави. А коли виникають критичні ситуації, як у випадку з Іраком, то, звичайно, мають місце різні точки зору. Але, зрештою, ми знаходимо спільну мову. Інтеграція триває.

— Якими ви бачите євроінтеграційні перспективи України?

— Ваша країна — одна із провідних у великій європейській грі, вона має значний людський та економічний потенціал. Гадаю, європейський вибір, який було проголошено вашим керівництвом і який підтримує населення, є доленосним рішенням, що цілком відповідає нашим спільним інтересам. Не треба забувати, що цей шлях вимагає від України дуже глибоких реформ. Європейські країни готові допомогти, і саме духом такої готовності сповнена стратегія стосунків з новими сусідами ЄС, запропонована Європейською комісією. Вона дає змогу розвивати співробітництво з кожною країною, з огляду на її специфіку, особливості розвитку. Україна — одна з перших і найзначніших країн у списку нових сусідів. Вона не повинна в ньому загубитися.

— Який аспект переважає в нинішніх україно-французьких відносинах?

— Важко виокремити щось одне. Політичні відносини розвиваються добре, дуже успішний був нещодавній візит до Парижа Прем'єр-міністра Віктора Януковича. Але те, що візит мав підкреслено економічний характер, свідчить: нам належить зробити ще багато, наші економічні відносини поки що не досягли належного рівня. Підбадьорує те, що сьогодні їм властива позитивна динаміка, швидкий темп розвитку і вже виокремлюються сектори найяскравішого співробітництва. Наприклад, аграрний. Ми сподіваємося на успішне продовження реформ у вашій країні: це сприятиме і двосторонньому україно-французьким відносинам, подальшому приходу інвестицій.

Я хотів би особливо підкреслити: ми не прагнемо того, щоб створювати якусь конкуренцію між нашими стосунками з Україною та Росією, чи то на двосторонньому, чи багатосторонньому рівні. Співробітництво з кожною з цих країн має для Франції свою специфіку, і ми не збираємося їх протиставляти. Відомо, що є така думка: Франція, або навіть весь Євросоюз, надто зосереджується на відносинах з Москвою на шкоду відносинам з Києвом. Це не так. Росія — партнер Європейського союзу, а Україна поставила собі за мету євроінтеграцію, вступ до ЄС. Уже сам цей факт обумовлює відмінність у підходах.

— Чого, на вашу думку, бракує в Україні для успішного і швидкого наближення до європейських стандартів?

— Є різні думки: одні переконані, що все розвивається повільно, а інші наполягають на протилежному. Особисто я маю можливість порівняти нинішню реальність з тим, що було за часів СРСР, — отож цілком усвідомлюю глибину змін, яких зазнала ваша країна. І, спостерігаючи за місцевими перетвореннями, я залишаюся швидше оптимістом, бо розумію: переживши все те, що випало на долю України, неможливо за десять років незалежності досягти значних висот, створити диво. Чого бракує? Думаю, Україні треба більше відкриватися світові, зміцнювати контакти. Дуже істотним кроком у її євроінтеграції був би вступ до Світової організації торгівлі, а також визнання України країною з ринковою економікою. Я сподіваюся, що й розвиток демократії дасть змогу Україні виконати всі умови, необхідні для наближення до Європейського союзу, приєднання до якого було заявлено як головна мета і яке одного разу має відбутися.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

На інавгурації президент Латвії зазнала нових відчуттів.
Потримавши в руках... «Голос України»

СВІТСЬКА ХРОНІКА

*У Латвії пройшли урочистості з нагоди інавгурації президента Вайри Віке-Фрейберги. Спочатку була клятва на Конституції перед депутатами Сейму (**на знімку**). Потім промова, в якій пані Фрейберга нагадала слова, сказані два століття тому: «Латвія — це не долина лиха. Латвія — це райський сад». І за цим садом потрібен догляд, бо «без любові він не розквітне». Затим вона взяла букет, пішки пішла до пам'ятника Свободи і поклала квіти. Далі було екуменічне богослужіння в Домському соборі. Священики трьох конфесій, у тому числі православної, благословили нового-старого президента.*

Потім у Рундальському палаці, що за 80 кілометрів від Риги, відбувся бал. Палац збудовано знаменитим Растреллі для курляндського герцога. І хоча герцоги були німцями, тепер цей палац часто використовують як символ державності Латвійської Республіки.

Гостей було дуже багато. Тільки особисті поздоровлення тривали понад годину. Посол України Віктор Михайловський привітав її другим серед тисячі політиків, чиновників, підприємців, банкірів, діячів культури й науки, «акул і шакалів пера», дипломатів і просто добрих знайомих.

Це був розкішний парад туалетів, зачісок і навіть татуювань. Сама пані президент була в довгій бордовій з блискітками сукні. Блакитна муарова стрічка через плече і орден «Трьох зірок» на грудях свідчили про державний статус головної дійової особи. Із прикрас було лиш намисто з кольорових коштовних каменів.

Цікаво сприймалося змішання фраків і смокінгів гостей, париків, камзолів і кринолінів XVIII століття, бронежилетів з повною викладкою спецназу. Так само і «мерседеси» президентської «четвірки» на червоному килимі внутрішнього подвір'я.

Прийнявши разом з вітаннями і номер «Голосу України» від 27 червня, де було вміщено її інтерв'ю, пані президент сказала, що вперше тримає в руках українську газету. Через два тижні вона передасть сама собі повноваження, і почнеться відлік наступних чотирьох років її президентства.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

ФОТОФАКТ

Власниця йоркширського тер'єра на ім'я Рагс готує свого улюбленця до виступу під час щорічного «собачого шоу», що його влаштовує у США Каварта Кеннел клуб. Шоу тривало чотири дні. Собаки та їхні господарі натішилися вволю.

ФОТОФАКТ

У Пекіні розпочалася тридцятиденна виставка скульптур, присвячена захисту довкілля. Представлено майже 100 експонатів, після перегляду яких, на думку організаторів, у відвідувачів мають виникнути почуття відповідальності за збереження природи і бажання гармонійно співіснувати з нею. Можливо, ця промовиста паща динозавра і є нагадуванням про те, що дещо ми можемо втратити назавжди.

Жест відчаю балерини

Керівництво Болгарського оперного театру звільнило балерину Марію Ілієву після того, як та погодилася позувати з оголеними грудьми для місцевого видання популярного чоловічого журналу «Плейбой». Тепер вона збирається влаштувати «голий протест» у парламенті країни. За словами Марії Ілієвої, у «Плейбої» вона з'явилася «через відчай», а її оголеність символізувала «недостатній розвиток балету в Болгарії». «Мій вчинок — відчайдушна спроба достукатися до людей і показати їм, що в нас є балет, — каже Марія. — Мої колеги порадили мені роздягнутися в парламенті, щоб нас помітили. Ми втратили будь-яку надію. Виживаємо лише завдяки самовідданості та ентузіазму».

Секс за домовленістю

В Іспанії зруйновано стереотип «пристрасного латинського кохання» — після того, як з'ясувалося, що іспанські пари планують заняття сексом подібно візиту до дантиста. Тобто, згідно з опитуванням Федерації товариств сексології, 77 відсотків іспанців домовляються про час для заняття сексом, а 52 відсотки заздалегідь обумовлюють придатний для цього день тижня. Проте водночас 86 відсотків іспанців задоволені своїм сексуальним життям.

Лондонець напідпитку часом забуває свою адресу

Згідно з даними соцопитування, проведеного серед 700 мешканців британської столиці, понад вісім відсотків лондонців, сідаючи до таксі після веселої вечірки, можуть згадати лише район, де вони мешкають, але не можуть назвати свєї точної адреси. В дослідженні зазначено, що такі провали в пам'яті внаслідок вживання алкоголю великою мірою властиві чоловікам. Забувати свою адресу після бурхливо проведеної ночі схильні дев'ять відсотків респондентів опитаних чоловіків і сім відсотків опитаних жінок.

Дослідження виявило і кілька цікавих закономірностей. З'ясовується, випивши зайвого, майже 20 відсотків чоловіків і вісім відсотків жінок висовують голову у вікно під час руху таксі, намагаючись у такий спосіб протверезіти.

Цей незвичний язик було показано фотокореспонденту АФП під час знаменитого фестивалю «Шлягер» у Гамбурзі. У параді, що відбувся в рамках фестивалю, взяли участь понад 100 000 осіб. Якщо врахувати, що всі вони такі само незвичні, як володар сфотографованого язика, то видовище, звісно, було неабияке.

Радість «тихого полювання»

СВІТАНКОВИЙ РЕПОРТАЖ

Світає. Наш рибінспекторський УАЗик тихенько під'їздить до дамби водосховища Київської ГЕС. Двоє чоловіків на березі враз неспокійно заметушилися, ховаючи під каміння сітки на кшталт «телевізор». Дідусь неподалік сховати свої спінінги з драчами (заборонена річ!) не встиг. Почалися розмови про збіг обставин, що закінчилися конфіскацією улову та риболовного знаряддя.

— Тепер не так, як раніше було, — каже заступник начальника Київської обласної інспекції рибоохорони Леонід Ющенко. — Рибінспектор не виписує штраф, а збирає речові докази і передає справу до суду. А вже суд визначає суму штрафу. До речі, можна втратити і човен, і автомобіль. Якщо суд визнає їх знаряддям браконьєрства.

А браконьєрство нині набуває для рибного господарства країни загрозливих масштабів. Тільки за нинішній нерестовий сезон, який тривав з 1 квітня по 10 червня, обласна рибінспекція зареєструвала більш як дві тисячі правопорушень, за рік же виходить до чотирьох тисяч. Браконьєрство сьогодні організовано на промисловій основі. Сучасна техніка, мобільний зв'язок, радіостанції. Не гребують такі «рибалки» нічим. Застосовують і сітки, і драчі, і остроги. Особливо небезпечні електровудки — вони вбивають не лише рибу, а й зародки в ікрі.

Справжні любителі відпочинку біля води вже знають: щоб спокійно і приємно порибалити, слід мати ліцензію — за вилов риби тепер введено плату.

— Але особливо азартним, — зауважує Леонід Іванович, — не слід забувати, що діє цілорічна заборона (навіть якщо маєте ліцензію) на будь-який вид риболовлі в зоні Київської ГЕС, на 500 метрів вище і на п'ять кілометрів нижче греблі, під залізничним і автомобільними мостами, на території промислового господарства, де протікає річка Тетерів, місце нересту судаків, сомів, лящів, товстолобиків — майбутнього рибного запасу Дніпра. Такі заборонні місця є в кожній області.

Крім того, підкреслюють інспектори, рибалці, за постановою КМ № 32 від 19.01.1998 р., дозволяється виловити не більш як п'ять кілограмів риби на добу. Якщо піймаєте пудового сома - то вже ваша рибальська удача. Але якщо таких хвостів інспектори побачать три, то матимете великі неприємності.

Та не будемо про штрафи. Місць для відпочинку і доброї риболовлі в Україні багато. Тільки Українське товариство мисливців і рибалок побудувало 500 риболовно-спортивних баз: на Дніпрі, Чорному та Азовському морях, озері Світязь, на болотах у кожній області. Кияни, наприклад, можуть порибалити у так званій блакитній зоні, де в акваторії Дніпра на семи тисячах гектарів заборонено промисловий відлов риби і створено чудові умови: є будиночки готельного типу з холодильником, автостоянки, моторні і веслові човни. Навіть іноземці подають заявки. А «тихе полювання» на звичайного та дзеркального коропів славиться далеко за межами нашої країни. Звичайно, будь-кому можна спокійно порибалити з берега навіть без ліцензії, але вудкою, а не сітками, драчами, острогами чи іншим колючо-різальним знаряддям. Бо, на жаль, дедалі менше стає риби в наших водоймах. І не тільки через браконьєрство, а й через їх забруднення промисловими підприємствами. Приміром, у нашій «рибниці» — Дніпрі — дуже зменшилася кількість чехоні, майже немає линів, практично став рідкістю колись популярний серед рибалок носар.

...Люди, які пізнали радість спілкування з тихою водою на світанні, добре розуміють: не можна чинити насильства над природою. Зберегти її для наших же дітей — мрія. Але мрія досяжна.

Дмитро БОНДАР.

Київська область.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Чигиринські мотиви

Мовиш слово «Чигирин» — й серце озветься радістю і тугою. Вийдеш на Богданову гору — і завмреш перед красою, зажуришся над убогістю.

Тут три з половиною століття тому була резиденція видатного полководця і засновника Української держави Богдана Хмельницького, перебували посольства з 14 країн Європи й Азії, стояло 30-тисячне козацьке військо. І Чигирин переважав за населенням Київ...

Нічого не лишилося від сяючих золотом храмів XVII століття. Тільки Кам'яна гора, підмурівки могутньої фортеці Петра Дорошенка та козацький цвинтар.

Вісім літ тому поет Дмитро Павличко запропонував відродити гетьманську резиденцію. Щоб «повернути Чигирину його історичний лик, а нашому державницькому духові його історичну матеріалізовану базу, на якій стоятиме він міцніше». З цією метою було створено Міжнародний благодійний фонд відбудови резиденції Богдана Хмельницького. Утворено також наукову раду, до якої увійшли провідні історики, архівісти та архітектори України: Олена Апанович, Сергій Кілесо, Володимир Сергійчук та інші. У 1995 році, у травневому числі «Голосу України», президент фонду Дмитро Павличко та виконавчий директор Михайлина Бородай подякували першим жертводавцям, котрі підтримали ідею відбудови комплексу гетьманських споруд. Серед них були Леонід Кучма і Леонід Кравчук, Катерина Чумаченко і Віктор Ющенко, Богдан Гаврилишин і Ярослав Солтис, багато інших благодійників.

На жаль, розпочата справа досі ледь жевріє. Навесні цього року Дмитро Павличко поділився з автором цих рядків задумами щодо продовження роботи фонду. Але поки що це лише плани. Як і Храм національного примирення і єднання, сад Соборності, Посольська алея, Музей козацьких походів.

...Поки історики, художники і поети виношують ідеї, з Кам'яної гори дивиться на них величний Гетьман з булавою й ніби запитує: «На що ви здатні, козаки?..»

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Кому потрібне море без пляжу?

ПРОБЛЕМА

Дедалі більше оздоровниць Криму залишаються без пляжів. На думку фахівців, півострів щороку втрачає до 50 гектарів прибережної території, до 15 відсотків пляжного матеріалу злизує з берега морська хвиля.

Лише в селі Піщане Бахчисарайського району три пансіонати — «Іскра», «Альбатрос» і «Хвиля» — вже другий курортний сезон проводять без власних пляжів, які змили шторми. На їх відновлення і будівництво хвилерізів потрібно не менш як десять мільйонів гривень. Тож відпочивальників возять на сусідні, ще вцілілі пляжі.

Постійно «мігрують» піщані пляжі Євпаторії, які шторми періодично «ковтають». Схожа ситуація склалася в Алуштинському, Керченському, Сакському, Судакському, Чорноморському та інших курортних регіонах. Не обминула ця біда навіть літню столицю України — Ялту, де нині не використовують чимало особливо привабливих для пляжників рекреаційних зон. На всьому узбережжі ялтинського амфітеатру руйнуються берегозміцнювальні гідротехнічні споруди, вже багато років зростає кількість потворних залишків колись чудових соляріїв над бунами. Через ліквідацію пляжу в Приморському парку різко впав рейтинг не лише профспілкових, а й усіх інших центральних ялтинських оздоровниць. Понад три роки стоїть у руїнах гордість курорту — відкритий лікувально-плавальний басейн. А в оздоровницях «Орлине гніздо», «Ялта», «Малахіт», «Мусон», «Пори року» басейни заповнюються не морською водою, як ще недавно, а непрестижною для відомого чорноморського курорту і медично малоефективною прісною. Чимало розпроданих частинами-шматками ялтинських оздоровниць втратили свою колишню славу лікувально-оздоровчих, бо перетворилися на готелі, які нові господарі реставрують без додержання будівельних норм і правил курортних закладів.

За останні 10 років на відновлення і зміцнення берега, відсипку піску чи щебінки на пляжах не витрачено жодної гривні, свідчать працівники міністерства курортів автономії. Керівництво місцевих органів влади ніби забуло про існування протизсувного управління і вирішило саме порядкувати на пляжах, щоб на власний розсуд здавати їх в оренду. Оздоровниці, санаторно-курортні підприємства з року в рік вже традиційно нехтують, узагалі не укладають договори про ремонт пляжних смуг, абияк самотужки проводять косметичні ремонти на своїх пляжах, але вони за всього бажання не в змозі припинити руйнування берегозміцнювальних споруд. Це під силу зробити лише Кримському протизсувному управлінню. Проте потужна структура, яка могла б бути рятівником курортного Криму, роками живе без коштів і довгострокової програми рятувальних дій.

Тим часом із 75 кілометрів узбережжя, захищеного берегозміцнювальними спорудами, внаслідок їх аварійного стану найближчими штормами може бути зруйновано до 15 кілометрів. Коштуватиме відновлення цих споруд не менш як 12 мільйонів гривень. Загалом хвилями руйнується понад 550 із 800 кілометрів берегової смуги Чорноморського узбережжя і більш як половина з майже 200 кілометрів Азовського.

Не можна забувати і про те, що в Криму тільки діючих нині — аж півтори тисячі зсувів, і не лише біля моря. І в районі Ялти, де їх майже 600.

Потрібно знайти щонайменше 35 мільйонів гривень, щоб Крим не втратив свого високого курортного іміджу. Страждають такі мальовничі місця, як Гурзуф і Симеїз, Оползневе і Кацивелі, Сакський пересип і Аршинцевська коса, центральні пляжі Євпаторії та Морського, Нового Світу й Алупки, дива Блакитної затоки і мису Мартьян, Аю-Дагу в Партеніті й Артеку... Якщо державна фінансова допомога не встигне за стрімкою дією стихії, Крим недорахується тисяч курортників. Бо хто приїде на морський курорт без пляжів?

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

ПОСЛАННЯ З КОСМОСУ

Сльози Сонця бентежать Землю

Є зірки, що пульсують, вибухають. На наше щастя, Сонце не таке: стара зірка напрочуд стабільна. Але не без сюрпризів — спалахів, які часто супроводжуються викидами плазми. Зі швидкістю 600—3000 км/с вона, досягаючи Землі, збурює атмосферу протягом однієї-трьох діб. Шуми на радіочастотах, перешкоди в навігаційних системах суден і літаків, збої у роботі мереж мобільного зв'язку, систем орієнтації космічних апаратів — так електроніка реагує на потужні сонячні спалахи. А що вже казати про людей! Магнітні бурі погіршують їхнє самопочуття: тиск стрибає, хоч плач, порушується серцевий ритм, а звідси — сплеск інфарктів, інсультів, нервових зривів. А ще послаблення уваги водіїв... Одна з газет назвала Сонце агресивним до нас, землян.

Іншої думки астрофізик Лев Курочка, який 45 років гризе граніт науки — фізики Сонця. Наша цивілізація існуватиме доти, доки світитиме найближча до нас зірка, у якої своє пекельне життя. Усередині невпинно відбувається термоядерний синтез із температурою у мільйони градусів за Цельсієм і тільки на поверхні Сонце «охолоджується» до шести тисяч градусів.

Через кожних 11—13 років сонячна активність змінюється: на поверхні з'являється багато плям — темніші ділянки поверхні з високою напруженістю магнітних полів. У цей період і зростає кількість спалахів, які за енергетикою дорівнюють приблизно мільйонам найпотужніших водневих бомб. Таке явище є джерелом випромінювання у рентгенівському, оптичному і радіодіапазонах. Саме невловимі для вуха шуми на сантиметрових, дециметрових хвилях і спричинюють нестабільність нервової системи.

Після спалаху на Сонці потоки плазми через одну—три доби дістаються Землі, і тоді ймовірна поява полярного сяйва. Дуже рідко, але бувало, що барвистим видовищем милувалися і на наших широтах, приміром, у Києві в другій половині 50-х років — це був віковий максимум сонячної активності, коли виникали вельми потужні викиди.

Як повідомили в астрономічній обсерваторії Київського національного університету імені Тараса Шевченка, за останній час сонячну активність відзначали у 1979, 1989—1991, 2000—2002 роках. Щодо спалахів, то відчутний був 16 червня 2000 року, а нинішнього — зовсім недавно — 18 червня.

Від жорсткої частини радіації ми захищені магнітним полем і атмосферою. До поверхні Землі доходить випромінювання лише в оптичному діапазоні спектра — ультрафіолетове, видиме, інфрачервоне — з позитивною і з негативною дією.

За мінімуму і максимуму сонячної активності однаково треба захищати очі. На окулярах скло (а саме воно, на відміну від пластику, поглинає ультрафіолет) краще обирати зеленкуватих спокійних тонів. Сині лінзи — не найкращий вибір, тим паче фіолетове забарвлення, яке не тільки пропускає випромінювання, а й загрожує цілісності сітківки ока.

З рівнем сонячної активності пов'язана й урожайність сільськогосподарських культур, бо 11-річному циклу підпорядковується розподіл опадів на земній кулі. Існує навіть 11-літній період зміни вартості зерна на міжнародному ринку. До того ж віруси особливо розмножуються у пік сонячної активності, що спричиняє епідемії. Раніше була чітко виражена повторюваність холери, чуми, віспи, але з проведенням масових щеплень ця залежність зникла.

Вивчати Сонце важливо не лише для фундаментальних досліджень (природа протуберанців, спалахів, плям тощо), а й з практичною метою. За допомогою винайденого доктором фізико-математичних наук Левом Курочкою методу реєстрації корпускулярних потоків (від латин. корпускула — частинка), породжених спалахами, можна точно визначати дні, коли зростає кількість катастроф, аварій. Зрештою, попереджувати людей з ослабленою серцево-судинною і нервовою системами, а також медиків, щоб були напоготові і встигли вжити запобіжних заходів. До слова, в ці небезпечні дні зростає кількість викликів «швидкої допомоги».

Утім, зауважує Лев Курочка, спалахи, яких буває кілька на добу, не завжди супроводжуються викидами плазми, а отже, це не означає, що обов'язково станеться геофізичне збурення.

Спостерігаючи Сонце у знайденій ділянці спектра, можна робити достовірні, а не статистичні, прогнози магнітних бур та їх впливу на біосферу, зокрема на людину. Скажімо, атмосфера, що розігрівається потоком, змінює свою щільність і висоту, що важливо, зокрема, під час запуску балістичних ракет. Вони керовані, але навіщо вмикати додаткові двигуни, якщо можна без зайвих витрат задати потрібну траєкторію, врахувавши тимчасові зміни в середовищі? Чи, наприклад, треба знати, коли космонавтові виходити у відкритий космос, щоб від потоків частинок не отримати надлишкове радіаційне опромінювання.

В астрономічній обсерваторії Київського національного університету імені Тараса Шевченка у 1980-х роках під керівництвом Лева Курочки створили ешельний спектрограф, дифракційний вузол (гратка і призма) якого розкладає увесь спектр світла і дає змогу за одну експозицію сфотографувати всі необхідні ділянки.

— Мені пощастило визначити ту ділянку спектра, в якій можна реєструвати саме потоки, — каже Лев Миколайович. — Де на Сонці стався викид плазми, видно в оптичному діапазоні. Вся сіль у двох простих фільтрах, у сто разів дешевших за ті, за допомогою яких нині спостерігають спалахи. Це не переворот у науці, а практичне застосування досліджень. Перед одержанням патенту дзвонили з посольства США і пропонували співробітництво, я відмовив. А тепер думаю, у загальнолюдських інтересах доцільно було б погодитися.

Досі прогнозують геофізичні збурення лише статистично: що потужніший спалах і ближчий до центру диска Сонця, то ймовірніше відбуватиметься збурення земної атмосфери. Наприклад, цими даними користуються служби розповсюдження радіохвиль на короткометровому діапазоні.

Метод реєстрації корпускулярних потоків запатентовано в Україні, і якщо спецфільтри встановити на супутниковому телескопі, на якому можна цілодобово спостерігати Сонце, то, вважає Лев Миколайович, могли б не тільки відвертати катастрофи, а й продавати космічні прогнози погоди багатим країнам.

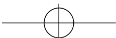
А тим часом, куди б Лев Курочка не звертався з пропозицією про використання цього методу — у міністерства та відомства, зустрічає розуміння і тільки. А далі — все упирається в гроші, яких у нас часто бракує на втілення в життя результатів досліджень вітчизняної науки.

Людмила ОПАНАСЕНКО.

Мал. Євгенії ВАСИЛЬЧЕНКО.

▼

Після спалаху на Сонці потоки плазми через одну—три доби дістаються Землі, і тоді ймовірна поява полярного сяйва

ОБ'ЄКТИВ

4 липня. У Криму (Ялті) завершився саміт країн — членів ГУУАМ.

5 липня. У Ржищеві на Київщині відбувся фольклорно-етнографічний археологічний фестиваль «Ржищевський вінок», його було присвячено Трипільській культурі.

6 липня. На свято Івана Купала усі бажаючі шукали квітку папороті.

8 липня. На полігоні Широкий Лан (Миколаївська обл.) завершується підготовка бійців української миротворчої бригади, яка незабаром відправиться до Іраку.

9 липня. Київ. Зустріч Голови ВР України Володимира Литвина з Першим заступником Голови Сейму Литовської Республіки Чеславом Юршенасом.

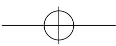

7 липня. Київ. У парламенті, як завжди, засідає узгоджувальна рада фракцій, груп, комітетів. На ній вирішено працювати в режимі голосування три дні — середу, четвер і п'ятницю.

10 липня. У парламенті цього дня більшість прагнула направити на експертизу до КС президентський законопроект про політреформу, а опозиція — не допустити, щоб до КС потрапив лише один —президентський — законопроект. Результат —блокування трибуни.

Сім днів із життя країни очима фоторепортерів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ, Укрінформу, УНІАН

Мамо, я знайшлась

ГОЛОД-33

Від редакції: нижченаведений текст повинен був прозвучати на останніх парламентських слуханнях про голод-геноцид. Але не прозвучав — надто багато було тоді бажаючих виступити. Подаємо цей вражаючий людський документ так, як його написано, без жодних правок, уточнень чи коментарів.

Шановні обранці народні і гості!

Дозвольте пожалітися вам на сирітську долю, скалічену голодомором. Виросла я в Богуславському дитячому будинку. Про себе абсолютно нічого не знала. Вигадане у мене прізвище, по батькові, національність.

А через 70 років я сама знайшла свою родину.

У 1937 році мене віддали до першого класу. У війну відправили до Німеччини замість сусідської материнської доньки. Після війни я повернулась додому, як усі, у свій дитбудинок, та мене не прийняли, через те, що я була в Німеччині. Не прийняли і до ФЗО у Києві по цій же причині. І я зрозуміла, що про Німеччину не можна говорити. Стала називатись Чала Катя, 1928 року народження, 10 листопада.

В дитбудинку і в Німеччині я звалась Олексієнко Катя, 1928 року народження, 20 листопада. Більше не було ніяких даних. Не знала я, що мені робить, і я пішла, куди люди йшли. Прийшла на залізничну станцію. Люди лізли на кришу вагона і я з ними. Привіз поїзд у село Люблій Великий Городоцького району Львівської області. Взяли люди мене з собою копать картошку, потім пішла робить на спиртзавод. Селяни мене охрестили, купили деяку одежинку, дозволяли жити у себе, давали їсти, що їли самі. Допомогли піти вчитися у ФЗО у Городок Львівської області. По закінченні послали мене працювати в с. Нижні Луківці Вижницького району Чернівецької області на спиртзавод апаратником. Записали мене в комсомол, і я пішла вчитися у Школу старших піонервожатих при ЦК ВЛКСМ у м. Львів по вул. Гуцульській. Закінчила у 1948 році, послали мене працювати у село Нижні Луківці у середню школу №1 старшою піонервожатою. Сказали мені, щоб у мене було «по батькові». Пішла я брать паспорт і записала собі по батькові «Миколаївна», місце народження Ржищів, походження з робітників, національність — українка. Стала я називатись Чала Катерина Миколаївна з усіма даними в паспорті.

Працювала я і в селі Розтоки цього району, вийшла заміж. Стала називатися Холеван Катерина Миколаївна. Народила двох синів, обидва після кесарева. Чоловік —Василь Панасович пішов від нас. Переїхала я в Богуслав, сама ростила дітей і сама почала шукати свою родину, не знаючи ніяких даних ні про себе, ні про них. Писала в загси, КДБ, ЦК, Червоний Хрест, та все марно. Потім сказала собі: «Все рівно не вмру, поки не знайду своє коріння». Я написала листа російською та українською мовами. Добрі люди — працівники музею — надрукували на машинці й помістили в газеті «Порадниця». Газета переходила з рук в руки, перечитувалась по телефону, при зустрічі люди співчували, плакали. А через тиждень приїхали до мене справжні рідні. Сестра Галина Климівна Данилко, і брат Степан Климович Данилко з дружиною Антоніною. Спілкувалися ми обережно, на Ви. Потім Галина Климівна строго так каже: «Ану покажи свою праву ногу». Я ніяково піднімаю спідницю і кажу: «У мене тут шрам. Я не знаю, від чого і відколи, тільки знаю, що до дитбудинку». Вони всі так і викрикнули плачем уголос. Бо дома говорили: «Як є шрам там і там, значить наша». А Галина Климівна каже: «Це ти ніжку спекла на печі, коли мама пекла хліб, ти ще була зовсім маленька». Я вперше в житті сказала слово «Мама». «А чим, — кажу, — Мама лікувала ніжку?» Вона відповідає: «А домашніми ліками».

Довго вони не задержувались, поїхали до Мами на могилку, сказали Мамі, що знайшлася Катя, яку Мама шукала все життя. Через 4 дні я з сином Володимиром поїхали до їх у село Гора Бориспільського району. Нас чекала вся родина. Накрили стіл, ми привезли з собою фотографії, вони повишукували свої. Обмінювалися враженнями. Всі дійшли до одного висновку, що у нас багато спільного, фотографії схожі, уподобання, звички. Мене признали всі, дорослі і найменші.

Я уперше за 70 років узнала, що таке родинне коло, де усі рівні однаково спілкуються, без фальші. Мені захотілося викрикнути на всю Україну, що я не безрідна, не сирота, що моє справжнє прізвище Данилко Катерина Климівна і родом я з Потоку Миронівського району. Мої батьки хлібороби, і я справді Українка. Я була на сьомому небі, наче Сонце ще одне засвітилося, як мені сказали, що я схожа на свою Маму, що Мама моя була гарна, уміла робить і веселитись, гарно співала і грала на балалайці. Тато мав золоті руки, усе умів робить. Та мені сказали й інше, що страшний голодний 1932 рік відрубав моє стебельце, яке тільки почало відростали від родинного коріння. Люди почали вмирати, дітей стали забирати до дитбудинків. Мої рідні не стали чекати гіршого. Тато поїхав у Росію, узяв з собою старшенького Андрійка. Зачепився в Воронежі. Побачили, що він майстер, дали приміщення, помічників, учнів і дали кімнатку для сім'ї. Тато позвав Маму. На той час уже сім'я голодувала. Більшенькі Ваня і Галя ще держалися на ногах, а я, Катя, була зовсім ослаблена, була у Мами на руках. Мамі казали, що дитину цю ти не довезеш до Воронежа, вона помре. І Мама погодилась піти з міліціонером в лікарню здати дитину — може, виживе. Поїхала до Тата, пристроїла дітей і повернулась по мене.

Розкуркулення (с. Удачне, Донеччина, 30-ті роки)

Та Мамі сказали: «Твоєї дитини нема, вона вмерла». А дитині дали прізвище Олексієнко Катя і перевели в інше місце. Куди — Мамі не сказали. Батьки пережили в Росії тяжчі часи і повернулись в рідне село. Стала Мама шукати дитину по дитбудинках, лікарнях і в богуславський дитбудинок приходила. Мамі два рази казали: «Нема». Хоч Маму до дітей не допускали.

Я вважаю, що моє життя приклад злочину держави проти свого народу. Рідні заплатили дитиною за те, що зуміли вижити. Мене ж зробили круглою сиротою при живих батьках. Мама все життя шукала Катю і перед смертю просила дітей, які залишилися біля неї, Галю і Стьопу, що народився після голодомору, знайти Катю, вона жива. Андрійка і Вані не стало в війну. Я все життя скрізь була чужа. Синів ростила по чужих хатах, наймала квартиру. Як повиростали, їх позабирали до Армії, мене не питали, як вони виросли. А коли закінчиться моя черга на квартиру, яку держава була повинна мені надати? Не захистила мене від примусової праці в Німеччині, як мене відправляли замість материнської доньки, де я працювала нарівні з дорослими, а я до війни кінчила тільки чотири класи. Не приймали мене, коли я повернулась. А що я маю з ваучерів, що нам давали на 50000 р? Забрали гроші з ощадної книжки, я складала не лишні, відривала і від дитячого рота заради 3 процентів, що наростуть. Що це за держава така, що тільки обдирає своїх людей, як соціалістично-комуністична, так і самостійна?

Я була державна дитина. А що держава мені дала? Забрала материнську любов і ласку, батьківську турботу, родинне тепло.

У нас ціла нісенітниця з назвами вулиць. Я прошу своїх земляків дати згоду на перейменування вулиць Будівельна, Жовтнева, Краматорська, Радянська, які ні про що не говорять, на вулиці простих селян-хліборобів Марії Демидівни і Клима Юхимовича Данилків. Я дякую обранцям народним, рідній Україні, що слухали просту безправну жінку — Катерину Миколаївну Холеван.

Свідок голодомору-геноциду Катерина ХОЛЕВАН.

Київ.

На ринку можна чекати спаду цін на зерно

Так вважає координатор проекту «Продовольча безпека країн СНД» професор Валерій Видубецький

ТОЧКА ЗОРУ

Ситуація на ринку зернових останнім часом привертає до себе увагу не тільки росіян, а й жителів близького зарубіжжя. Посушлива погода, що трималася кілька тижнів на початку літа, здавалося, внесла свої корективи до прогнозів урожаю 2003 року. На основі суперечливої інформації, наприклад, на Україні, виник ажіотаж довколо цін на зернові та деякі продукти харчування. Ситуація багато в чому спровокована скандалом довкола завищення показників урожаю зернових 2002 року урядом, очолюваним у той період А. Кінахом.

Скандал, що виник у цій країні довкола колишнього віце-прем'єра Л. Козаченка, підклав дров до багаття. До всього іншого, як подейкують, ситуація має і політичний підтекст.

Вже сьогодні на Україні ведуться розмови про імпорт зернових. При цьому одним з найбільш імовірних варіантів розглядають російське зерно. Конкурентами можуть виступити казахстанські зернотрейдери. Однак погодні умови в Казахстані ставлять під сумнів їхній потенціал. У всякому разі, навряд чи Астана зможе витримати конкуренцію з дешевшим російським зерном.

Недостатні потреби України експерти оцінюють у розмірі до 2,5 млн. тонн. Однак ці показники викликають сумнів.

Продовольча паніка в Україні не має під собою ніяких об'єктивних підстав. При цьому В. Видубецький посилається на знімки аграрних районів України, зроблені із супутника. Судячи зі знімків, урожай 2003 року можливий вищий від прогнозованих 28,8—30,8 млн. тонн і досягне 31,6—32,6 млн. (Знімки опубліковані в щоквартальному звіті програми «Продовольча безпека СНД», виданий 1 липня 2003 р. агентством «Фудконсалтинг» у Санкт-Петербурзі.)

Професор В. Видубецький пояснив, що «зміна погодних умов істотно вплинула на загальний прогноз урожаю для України».

Оцінюючи нинішню ситуацію в Україні, В. Видубецький зазначив: «У цілому ситуація схожа на події в Росії січня 2001 року, коли трейдери створювали штучний дефіцит і притримували зерно доти, доки в млинкомбінатів не закінчаться запаси».

Знімки із супутника показують, що в більшості регіонів України відзначається позитивна динаміка дозрівання зернових. При цьому професор апелює до супровідної записки Служби закордонного сільського господарства (FAS) міністерства сільського господарства США. У ній, зокрема, йдеться про те, що частина врожаю, яку раніше вважали за прогнозами постраждалою внаслідок несприятливих погодних умов, забезпечить збір до 22,3—23,3 центнера с гектара. На думку експерта, це означає, що врожай поточного року

може становити 31,6—32,6 млн. тонн проти прогнозованих урядом 28,8—30,8 млн. тонн. У зв'язку з цим, імовірно, Вашингтон перегляне можливість своєї участі як постачальника зерна на Україну в поточному році, оскільки, як повідомив вищезазначений представник мінсільгоспу США, «цих запасів цілком досить для насичення внутрішнього ринку такої держави, як Україна».

Такий стан справ у поєднанні з плануванням імпортом зернових в Україну може створити зростання пропозиції над попитом. У результаті, як гадають експерти, на ринку можна чекати обвального спаду цін на зерно.

Отже, вважає професор В. Видубецький, «російським виробникам не варто розраховувати на високі ціни під час планованого тендера державної закупівлі Україною зерна, і 2,5 млн. тонн — це максимум, на що може розраховувати російський експортер. Образно висловлюючись, Україна просто захлинеться російським зерном». За оцінкою експертів проекту «Продовольча безпека країн СНД», кількість зерна в поточному році разом з імпортом може становити близько 33 млн. тонн, що цілком досить для внутрішнього забезпечення, але навряд чи дасть Україні можливість експортувати зерно в масштабах попередніх років.

Сергій КАМЕНЄВ.
«Крестьянские ведомости».

Уявляєте?!.

Тролейбус був майже копією діжки з оселедцями. Ні, брешу: трохи відрізнявся колесами, стійким горілчаним запахом та знервованим водієм, який періодично горлав у мікрофон: «Відпустіть двері! Відпустіть, бо догрaєтесь і всі пішки йтимете!»

Як я зміг втиснутися у це сплетіння тіл, сам дивуюсь. Мабуть, допомогли ті, хто пхався позаду мене. Однак коли діжкоподібний тролейбус дочалапав до потрібної мені зупинки, довелося розраховувати тільки на власні сили. Чого я лише не почув на свою адресу!.. А тут ще якийсь кремезний тип став, немов стовп, загородив прохід і ніяк його не обминеш...

Ледве виборсався! Перше діло у такій ситуації — застебнути всі віділлі ґудзики й перевірити кишені. Бо у транспортній давці кишенькові злодії почувають себе, як риба у воді.

Так і є! Таки дісталися, кляті, аж до внутрішньої кишені піджака, куди, пам'ятаю, нічого не клав. Шаснув рукою, а там... новісінький мобільний телефон. Ну не гади? І коли вони тільки встигли?

А поки сушив голову й роздивлявся знахідку, з'ясувалося, що я не один такий роззявкуватий на весь тролейбус. Поруч узялася голосно згадувати недавніх сусідів по переповненому салону кругловида тітка.

— Щоб вам руки повсихали! — щиро побажала їм незавидного майбутнього. — Щоб ви вдавилися оцими грішми!

Її почуття зрозуміти можна: негідники розрізали сумку і спритно запхнули туди гаманець з кількома сотнями гривень.

— Це ще що, — спробував заспокоїти потерпілу хтось із натовпу. — Моїй сусідці такі спритники якось непомітно запхнули пачку доларів прямісінько в панчоху. Що про неї вдома подумали, коли, бідолашна, почала роздягатися?.. Уявляєте?

Я уявив і мерщій подибуляв до найближчого відділення міліції, де мене зустріли без ентузіазму.

— Геть знахабніли, — автоматично погодився лейтенант, однак далі почав розводитися про традиційні труднощі й перепони, що заважають схопити за руку негідників, які нишпорять по чужих кишенях і сумках.

Щоправда, наостанок він запропонував у письмовій заяві згадати прикмети того суб'єкта, який загородив прохід, та ще тих пасажирів, які були поруч, і порадив навідуватися чи телефонувати. Хоча б з оцього телефону, що до завершення ловів зухвальця залишився в мене.

— Повернемо тому типові, якщо схопимо, — пообіцяв лейтенант. І тут спохмурнів: — Хоча, звісно, довести його провину без свідків буде важкувато...

Відтоді минуло чимало часу, однак досі про результати пошуків невідомого спритника — з міліції анітелень. А я, навчений досвідом, узявся протистояти лиходіям самотужки. А саме: ніколи не заходжу до громадського транспорту з порожніми кишенями. Навмисне гуляю туди різних речей, щоб не спокушати мастаків лазити туди. Допомагає. І дуже нервує декого. Бо днями запікав тойтаки мобільний телефон і чужий голос дуже сердито порадив: «У таксі з такими кишенями треба їздити!..»

Павло КУЩ.

Донецьк.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Оголошення.
Можу керувати міністерством, великою фінансовою корпорацією, а також рити траншеї та клеїти шпалери.
Тел. 013-13-13, Василь Георгійович.

ЦЬОГО ДНЯ

- ■ 1876 р. В Одесі народився Сергій Уточкін, спортсмен-авіатор, один з перших вітчизняних льотчиків.
- ■ 1891 р. Помер Сергій Подолинський, громадський діяч, економіст, соціолог.
- ■ 1917 р. У Києві розпочалися переговори між делегацією Тимчасового уряду та Центральною Радою про автономію України.
- ■ 1926 р. У Сталінграді закладено перший в СРСР тракторний завод.
- ■ 1943 р. Танкова битва під Прохоровкою — найбільша у другій світовій війні.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ
на 14—20 липня 2003 року

Можливо, зрозумієте, що ваші плани нереальні. Ймовірні контакти з цікавими людьми.

ОВЕН. Виконання звичних обов'язків стане стомливим і нецікавим, треба знайти щось захоплююче в тому, що ви щодня робите. Якщо це не вдається — час у відпустку, хоча б нетривалу. Цей тиждень справді сприятливий для відпочинку і подорожей із друзями.

ТЕЛЕЦЬ. Невизначеність службових обов'язків призведе до того, що намагатиметеся зробити все одразу. Сили можуть вичерпатися і на виконання домашніх обов'язків їх уже не вистачить. Через це вас може мучити сумління.

БЛИЗНЯТА. Можете не стриматися й піддатися на провокацію оточуючих, почнете доводити їм свою правоту, чим тільки зашкодите собі. А сором'язливі, навпаки, у разі потреби відстоюватимуть свою точку зору виявлять нерішучість, про що потім шкодуватимуть.

РАК. Здаватиметься, що вас перестали помічати. Протягом цього тижня можуть виникати емоційні труднощі в товаристві тих, хто вас знає. Вам буде набагато легше і простіше перебувати в незнайомій обстановці й серед нових людей. Несподівано опинитеся там, де були колись щасливі, це зумовить ностальгію за минулим.

ЛЕВ. Прагнення самоствердитися може призвести до того, що ви нехтуватимете правилами гри і можете розпочати вести подвійну гру, за що негайно поплатитеся. Річ у тім, що ви схильні переоцінювати свій вплив. Дуже помиляєтеся, коли думаєте, що всі ваші дії правильні.

ДІВА. У цей період буде загострено сприймати присутність оточуючих, і бажання залишитися на самоті буде надто сильне. Тільки замість того, щоб відпочити і набратися сил, можете засумувати і почати себе жаліти. Може трапитися нагода з'ясувати свої службові обов'язки.

ТЕРЕЗИ. На цьому тижні надії, які ви покладаєте на друзів і заступників, можуть не виправдатися. Буде розчарування в колективі, з яким працюєте, або охоплять сумніви щодо реальності ваших перспектив і здійснення бажань.

СКОРПІОН. Несподіване полегшення принесе розв'язання напруженої ситуації, в якій ви перебуваєте останнім часом. Можете так захопитися роботою, що не помітите, як удома складеться несприятлива обстановка: якщо у вашій родині хтось має схильність до алкоголю або наркотичних речовин, будьте до них особливо уважні.

СТРІЛЕЦЬ. У чому будете впевнені, так це в тому, що добре може бути тільки там, де вас немає. Там справді добре, але не для вас. Навіть якщо підвернеться спокуся і зможете поїхати туди, куди кличуть оточуючі, все одно будете незадоволені.

КОЗЕРІГ. Обставини вимагатимуть виявити силу волі й рішучість. Це може призвести до того, що будете надто вимогливі й категоричні у всьому, що стосується грошей і сексу. Ви можете спровокувати інших людей до грубих і насильницьких дій або виявити їх самі.

ВОДОЛІЙ. Ваші дії і вчинки можуть бути незрозумілі ні вам, ні вашим близьким. Якщо любите випити або маєте інші шкідливі звички, то в цей період посилиться спокуса або бажання їм потурати, що може призвести до серйозного конфлікту між вами і близькими.

РИБИ. Якщо акцентуєте свою увагу на тому, що перебуваєте на роботі в підлеглому і залежному становищі, то це призведе до небажання виконувати свої обов'язки, втрати фізичних сил, сльозливості й аж до самого себе. Якщо ви не припините сумувати, не самоорганізуєтеся, не візьметеся за роботу, то депресія затягнеться і знадобляться величезні зусилля, щоб її подолати.

Фото Богдана МАСЛЯНИКА.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Мал. Михайла САЧКА.

МІНІ-БАЙКИ

Фальшивий блиск

При світлі Сонця Бите Скло іскриться
Яскравіше, ніж Харалужна Криця...

Марна наука

— Нахабству Косарів своє сказала б «фе» я, —
Траву на Сінокосі вчила Фея...

Отака вона — хвалена людська гуманність...

— Мікстури, таблетки, побий їх хороба,
Кидають на мене — малого Мікроба...

Сергій КОВАЛЬ.

ДОШКА ПОШАНИ «КУРЕНЯ»

Рушили...

Володимир Рибак, народний депутат, лідер фракції «Регіони України»:

— Маємо три гілки влади. Коли не знайшли рішення — є гарант Конституції: сіли втрьох, знайшли спільну мову, повернулися і пішли в один бік...

Від чергового:

А як це — в один бік? Коли сьогодні — сіли, подумали, пішли на схід, а завтра — сіли, поворушили мізками, повернулися і рушили на захід, а післязавтра — прокинулися, сіли втрьох, знайшли спільну мову і знову рушили на схід, а...

А іншого Путі...на у вас нема?

Леонід Грач, народний депутат, фракція КПУ:

— За три роки напевне повернуся до Криму на білому коні... Україні потрібен союз з Росією і Білорусією — іншого путі нема...

Від чергового:

Чого розміновуватися, Леоніде Івановичу? Якщо вже в'їжджати на білому коні, так не до Криму, а просто до Кремля. І, не злізаючи з коня, заявити на весь потрібний союз: у вас є інший Пут...ін, і прізвище його — Грач!

Пробка по четвергах

Борис Беспалий, народний депутат, фракція «Наша Україна»:

— «Більшовики» на своїх «Мерседесах» з'їжджаються на четвер, лобіюють, що їм треба, і ідуть.

Від чергового:

Уявляєте, Борисе Яковичу, а якби вони («більшовики») залишались і лобіювали, що їм треба, скажімо, з понеділка до п'ятниці? Що б тоді було? Повний хаос і одна велика пробка! А так у нас, пробка тільки по четвергах...

Гасіть світло

Наталя Вітренко, лідер Прогресивної соціалістичної партії України (ПСПУ):

— Енергетика нашої партії переконує мене в тому, що сьогодні ПСПУ має серйозне майбутнє.

Від чергового:

У нас чомусь не полюбляють жіночу енергетику. Тому нехай ПСПУ згадає про ЄЕСУ й заряджає своєю «енергетикою» банки з водою. Прибутково, безпечно і — перспективно!

Мал. Михайла САЧКА та Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Хто в липні спеки боїться, той узимку не має чим погрітися

12 липня — Петра і Павла. Цей святодень пов'язаний з літнім сонцестоянням. Як на Петрів день спека, то на Різдво мороз.

13 липня — Полупетра або Петрового батька.

14 липня — Кузьми і Дем'яна. Кузьма і Дем'ян згубили жупан. За старим календарем — це полудень літа.

15 липня — Фотія. Закінчується косовиця сіна й починають готуватися до жнив. Якщо з'явилися жовті листочки на деревах — на ранню осінь і зиму.

18 липня — Кирила й Афанасія. Якщо місяць яскравий, то на щедрий урожай.

Прикмети липня

- ■ Грім гримить довго й невиразно — на тривалу негоду, недовго, різко і лунко — скоро буде сонячно.
- ■ Що зеленіша веселка, то густіший буде дощ.
- ■ З'явилася у вас млявість і тягне на сон — невдовзі занегодить.
- ■ Літо з грозами — зима зі снігом та морозами.
- ■ Після сухого й спекотного літа наступний рік буде врожайний.

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Ціна договірна

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 0311124. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»